

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 4. Pragæ deditio & Victorum ingressus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII. rum millia ad sui, suorumque sustentationem a Republica recepit, frustra implorato Jacobi I. Soceri sui auxilio, misso etiam incassum in Angliam Joachimo Rusdorffio. Ad tam miseram denique conditionem redactus erat Fridericus paulo ante Palatini Comes, & S. R. I. Elector, nunc per ludibrium dictus *Rex solstitialis, Rex Zephyricus seu hyemalis*. Præterea Periscelidem adamantibus intexam, quæ Friderico fugam acceleranti exciderat, Guilielmus Verdugus invenit, eamque Maximiliano Duci velut opimum spoliolum obtulit. Paulopost Turcarum Imperatorem instigante Proto-Vezirio, ducenta armatorum millia in opem Friderico obtulisse, hunc vero ejusmodi auxilia detrectasse, referunt Protestantium scriptorum nonnulli.

*Pap. Rev.
Germ. epitome p. 10.
Lotich. l. 9.
c. 3. p. 253.*

§. IV.

Pragæ deditio, & Victorum ingressus.

*Annal. Boic. p. 3. l. 5.
le Blanc. Hist. de Bav. t. 4.
Carafa l. c.* Postquam rebellis exercitus vires unico lapsu prociderant, minoris Pragæ Cives a suo Rege derelicti, & a Directoribus turpiter delusi, nulla mora aliquot ex Optimatibus ablegarunt, qui Maximiliano Duci victoriam, adventumque gratulati, claves urbis offerrent,

rent, omne obsequium, fidemque pol-
 liciti. Hos igitur Maximilianus pro
 innata sua clementia tam Catholicos
 quam Sectatores nullo facto discrimine
 in fidem, ac deditioem accepit, in-
 violatosque conservavit, sub capitis
 pœna non modo Bavaris, sed & Cæ-
 sareis copiis imperans, ut intacta ferro
 corpora, rapinisque bona omnium,
 cujuscunque Religionis, aut conditio-
 nis essent, ex æquo præstarentur: quo
 facto Maximilianus Dux, & Bucquoius
 Comes, militibus per urbis contuber-
 nia distributis, urbem ingressi sunt,
 deditios cives ab omnibus injuriis
 aut deprædatione vindicantes. Hac
 Ducis clementia animati Veteris & no-
 væ Pragæ Ordines misso Caduceatore
 deditioem spondebant, addita tamen
 hac lege, ut triduum dilationis ac de-
 liberationis spatium concederetur. Ast
 Maximilianus horum subjectionem ad
 fortunæ flatum esse versatilem subodo-
 ratus, respondit, se nec trium quidem
 horarum spatium indulgere, sed ab hoc
 momento se suaque Ferdinando Regi
 suo dederent; quo responso territi Opti-
 mates se Cæsaris Ducisque clementiæ
 commiserunt: Dein Maximilianus duas
 legiones portis admoveri jussit, quæ
 militem ingressu prohiberent, ipse vero
 Regiam per Ratschinum ingressus, gra-
 tiarum

Sæc. XVII.
 A. C. 1620.

Sæc. XVII. A. C. 1620. tiarum vota in Templo Deo pro victoria exsolvit, locumque, ex quo seditiosi Bohemi tres illos Cæsaris Ministros e fenestris præcipites dederunt, non sine indignatione perlustratus est. Tum vero, inquit Carafa, non modo Catholici, sed & hæretici Catholici nomen affectabant, signum Rosario, vel Breviario, aliove libello exprimebant, & refugium apud aliquem Religiosum, vel sub umbra alicujus Ecclesiæ quæritabant: videre erat pessimos Calvinistas, seditiosos Picardos, duros Lutheranos in Monasteriis latitantes, quo etiam thesauros suos detulerant, & absconderant, ut verum esset illud Davidis: *cum multiplicarentur necessitates eorum, tunc acceleraverunt.* Omnes denique hæreticæ sectæ ministri timore inutili omnino trepidabant, latitabant, & Sectam suam abscondebant.

Cum autem præclari illi Bohemiæ Directores, seu verius rebellionis Principes, qui sese fuga nondum abstulerant, sibi præ ceteris metuerent, hinc eorum quinque unacum Guilielmo Popelio, Religionis Catholicæ Desertore Maximilianum adiere, atque, ut eis privilegiorum confirmationem, sectæ libertatem, immunitatem a militari præsidio, ac præteritorum oblivionem concederet, audacter petierunt. His Ducis nomi-

nomine Preisingius Landishutanus Sæc. XVII.
 Prætor paucis quidem, tam graviter A.C. 1620.
 tamen, ut eis lacrimas exprimeret, respondit,
 respondit, ut præprimis arma pone-
 rent, iniquorum fœderum tabulas, li-
 terasque *Majestatis* traderent, ac Ferdi-
 nando tanquam Regi suo fidem jura-
 rent, quod ab eis quoque præstitum:
 eorum vero postulata ad eundem Cæ-
 sarem remissa. Decima autem Novem-
 bris die Bohemis militibus, qui in ur-
 be veteri Pragæ ex fuga se collegerant,
 Maximilianus per Haimhusium impera-
 bat, ut sese e vestigio ex urbe proripe-
 rent, qui tamen additis etiam minis se
 abituros negabant, nisi prius Ordines
 debita octodecim mensium stipendia
 repræsentassent: verum ab Haimhusio *Piascius*
 duris verbis, minisque excepti, se die *p. 828.*
 postera (ut re ipsa factum) discessuros
 spondébant. Sequenti die tergemina
 civitas Pragensis, necnon Bohembro-
 da urbs per literas novo jure jurando
 sese Cæsari devovit. Postea Ecclesiæ
 Metropolitanæ Præpositus Simon Bro-
 sius Hornsteinius, Caspar Radbusæus
 Decanus, absente Joanne III. Lochelio
 Archiepiscopo, quem rebelles perpetuo
 proscriptum declarabant, ac Vien-
 nam profugere compulerant, nomine
 totius Cleri victoriam Duci gratulaban-
 tur, supplices, ut in Cæsaris tutelam

Sæc. XVII. receptis fortunæ eorum & Sacrorum in
A. C. 1620. arce Regia sedes erepta redderentur.

His igitur singulari benevolentix significatione exceptis Dux spem restitutionis certæ fecit, data in promissi pignus dextera. Pari humanitate Optimates & Nobiles Catholici fuere admissi; Lutherani vero, eoquod nec Iconoclasmo, nec Calvinistarum consiliis, & rebellioni nec civili bello se libere assensisse dicerent, seorsim a Maximiliano Duce audiri petierunt, quod eis quoque concessum. Dein sex autographa conjunctionum, quas cum sex Provinciis contra Ferdinandum Regem inierant, unacum tricennis voluminibus, quæ Directorum acta complectebantur, ac post prælium inventa fuere, Maximiliano, Bucquoio & Lichtensteinio sunt exhibita, quæ omnia Dux ad Cæsarem transmisit, Ordinibus vero hanc sacramenti legem imposuit: *Nos Ordines fatemur, nos gravi crimine offendisse Ferdinandum II. Romanorum Imperatorem, legitimum, hæreditarium, coronatum, sacro ritu inunctum, & ab Imperio agnitum atque receptum nostrum Regem; a quo correptis armis descivimus. Id dolemus & ex animo factum nolumus, deinceps autem nos præter Ferdinandum II. Imperatorem neminem pro nostro legitimo, vero, justo Bohemix Rege habituros, sed eum*
unum

unum veneraturos debita observantia, ob-
sequio, ea, qua a subjectis, atque clientibus
fieri oportet fide, atque probitate
spondemus, Et præterea omnibus, quæ se-
cus haberent, promissis, juramentis, scæ-
deribus, consociationibus, cum quibuslibet
adversus eundem contractis abrenuntiamus,
eadem illa rescindimus, abolemus, Et ex-
tinguimus: quæ proinde omnia solemnî
Sacramento protensis in Cælum digitis
confirmamus, Et per tabulas ejusce rei
testes, quas intra viginti quatuor horas
trademus, nostris etiam Chirographis, si-
gnisque munitas, ad futuræ in his exe-
quendis, Et fide servanda, constantiæ mo-
nimentum. Ad hæc pollicemur, nos Re-
gium Bohemice diadema cum gemmarum
thesauro, quem in Curia Veteris Pragæ
seposuimus, D. Wenceslai Sacrario, quod
est in æde principe, reddituros.

Hæc quoque die decima septima
Novembris reipsa præstiterunt. Auditi
postea sunt bini Angliæ Legati, qui pa-
cis media prorsus vaga proposuere. Tan-
dem Dux reditum suum ad diem de-
cimam septimam Novembris indixit,
ac Principem Liechtensteinium Regno,
Tillium vero militiæ præfecit, necnon
Saxonie Electorem de Bohemice statu
certiorem reddidit. Demum vero una-
cum Archiepiscopo Pragensi omnes
Clerici antea ejecti fuere revocati, in-
B 2 que

Sæc. XVII.
A. C. 1620.

Sæc. XVII. que pristinas sedes ac bona restituti,
 A. C. 1620 restaurata Tempa, altaria, & sacræ
Imagines, ac denique Religionis veræ
 usus non sine ingenti Catholicorum læ-
 titia revocatus.

§. V.

*Literæ Maximiliani Ducis ad Papam,
 ejusdemque responsum.*

Rebus ita in Bohemia dispositis Maxi-
 milianus, priusquam Praga Mona-
 chium abiret, pro summa sua in sacram
 Sedem Apostolicam reverentia, sequen-
 tes dedit ad Paulum V. Pontificem
 literas.

Beatissime Pater!

Respexit tandem Deus Ecclesiam
 suam, ejusque hostes debellavit, il-
 lustri sane victoria, quæ jure merito
 victoria Dei vocetur. Nos equidem &
 venimus & vidimus, pugnaeque præ-
 sentes fuimus, sed vicit optimus Deus;
 cui nos omnem victoris titulum gratif-
 sima mente ex solido adscribimus. Ve-
 re manus Domini nobiscum fuit, quæ
 hostem tam potentem devicit. Nec si-
 ne singulari Dei providentia factum vi-
 detur, quod cum hoste congressi simus
 ipso omnium Sanctorum octavo die,
 qu